

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 115/10
16.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј. и др., због кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 248. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 807/09 од 13.1.2010. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Сурдулици К. 191/07 од 24.9.2008. године и Окружног суда у Врању Кж. 231/09 од 24.3.2009. године, у седници већа одржаној 16.6.2010. године, у присуству окривљеног С.Ј. и окривљене С.В, а у одсуству уредно обавештеног адвоката С.П, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 807/09 од 13.1.2010.године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Сурдулици К. 191/07 од 24.9.2008.године и Окружног суда у Врању Кж. 231/09 од 24.3.2009.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сурдулици К. 191/07 од 24.9.2008. године окривљени С.Ј. и окривљена С.В, су на основу члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку, ослобођени од оптужбе да су извршили по кривично дело фалсификовања службене исправе из члана 248. став 1. КЗ РС.

Пресудом Окружног суда у Врању Кж. 231/09 од 24.3.2009. године одбијена је као неоснована, жалба Општинског јавног тужиоца у Сурдулици, а пресуда Општинског суда у Сурдулици К. 191/07 од 24.9.2008. године, потврђена.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда Општинског суда у Сурдулици и Окружног суда у Врању због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, са образложењем да је основ за ослобађајућу пресуду био закључак првостепеног суда да дело које се оптуженима ставља на терет није кривично дело, да би већ у следећем пасусу исте пресуде првостепени суд цитирајући законско биће истог кривичног дела, у суштини, дао аргументацију за супротан закључак – да се у радњама окривљених стичу сва законска обележја предметних кривичних дела, што све пресуду чини потпуно неразумљивом и нејасном. Исте повреде чини и другостепени суд, а предлог Републичког јавног тужиоца је да се захтев уважи, с обзиром на то да су правноснажним пресудама чије се испитивање предлаже учињене напред наведене повреде закона у корист окривљених.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета са захтевом, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Према налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости указује да су наведеним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер по оцени овог суда првостепена пресуда садржи јасне, довољне и међусобно сагласне разлоге о свим одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује из којих разлога су окривљени ослобођени од оптужбе за кривична дела која су им стављена на терет. Другостепени суд је те разлоге прихватио као правилне, потврдио првостепену пресуду и о томе дао разлоге, па ни другостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Када се ради о правном ставу првостепеног суда, који је другостепени суд прихватио, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд правилно нашао да стављањем потврде да је одлука коначна и извршна, на службеној исправи – решењу није измењена садржина те службене исправе, јер та потврда о извршности није саставни део решења, због тога што су као саставни делови решења одредбом члана 196. став 3. Закона о управном поступку, одређени: увод, диспозитив, образложење, упутство о правном леку, назив органа, број и датум, као и потпис службеног лица и печат органа. С тога се стављањем неосноване потврде извршности не мењају службене исправе – предметно решење и закључак.

Из наведених разлога, овај суд налази да у редовном кривичном поступку није повређен кривични закон када су, применом члана 355. тачка 1. ЗКП-а, окривљени С.Ј. и С.В. ослобођени од оптужбе, с обзиром на то да су, и по налажењу овог суда, првостепени и другостепени суд правилном применом кривичног закона на утврђено чињенично стање, закључили да радње које су окривљенима стављене на терет нису кривична дела фалсификовање службене исправе из члана 248. став 1. КЗ РС, те стога нема ни повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а, на коју се указује захтевом јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, одлучио као у изреци пресуде, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. ЗКП-а.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Анђелка Станковић,с.р.